

RAZRED ZA LIKOVNE UMJETNOSTI

poziva Vas na predavanje

Made in Japan

Vinka Penezića,

člana suradnika Razreda za likovne umjetnosti

u četvrtak, 13. lipnja 2019. u 18 sati

u dvorani Knjižnice Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti,

Strossmayerov trg 14 u Zagrebu

Uvodna riječ:

akademik Mladen Obad Šćitaroci,

tajnik Razreda za likovne umjetnosti HAZU

Vinko Penezić (1959.) – diplomirao je 1982. na Arhitektonskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od 1979. godine radi u zajedništvu s Krešimirom Roginom. Šest puta nagrađen je na natječajima u Japanu (1984., 1990., 1995., 1996., 1999. i 2001.). Autor je više od 150 projekata i izvedbi. Sudjelovao je na stotinjak arhitektonskih natječaja, na kojima osvaja mnoštvo nagrada i otkupa, od čega je dvadesetak prvonagrađenih ili prvoplasiranih. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja u zemlji i inozemstvu. Među njima je i Nagrada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti za likovnu umjetnost za 2013. godinu. Gostujući je profesor na sveučilištima u Rijeci, Parizu i Skoplju. Predavanja je držao na nekoliko japanskih sveučilišta te na arhitektonskim i drugim fakultetima u Grazu, Beču, Beogradu i Zagrebu. Za člana suradnika HAZU (Razred za likovne umjetnosti) izabran je 2018.

U opusu arhitekata Vinka Penezića i Krešimira Rogine posebno mjesto zauzimaju projekti pod zajedničkim nazivom *Tokyo Works*, za koje su šest puta nagrađeni na natječajima u Japanu. To su projekti teoretskog karaktera, koji problematiziraju neku od eminentnih tema arhitektonske suvremenosti. Tako *Stil za 2001. godinu* istražuje kategorije stalnog i prolaznog, *Staklena kuća 2001. za slijepog čovjeka* problematizira kuću u korelaciji čovjeka i prirode, a *Jednostavnost/Složenost* bavi se dualizmom. Projekt *Mogućnosti nekretanja* istražuje odnos arhitekture/grada i prirode. Ta se tema produbljuje u projektu *Arhitektura koja poštuje zemlju*, dok *Apsolut Internet* razmatra privatnost u suvremenom internetskom društvu.

Tijekom godina uspostavljeni su dobri kontakti s japanskom arhitektonskom scenom, što je dovelo do izvedbe Kuće japansko-hrvatskog prijateljstva u gradu Tokamachiju. Projektom su izražene sličnosti između dviju kultura na području umjetnosti i arhitekture, što se prepoznaje u simbiozi tradicije hrvatske nefigurativne umjetnosti i japanskoga graditeljskog umijeća. U težnji stvaranja znaka u krajoliku, koji će biti i izražajan i japanski sveden, iskristalizirala se zamisao Lanterne/Svjetionika prijateljstva, sazdanog od sirovog betona i korten čelika.

Radujemo se Vašem dolasku!